

Βαρώσια 23 Ιουλίου 1946

Κύριον
Π. Ιωάννου, Πρόδρομον.

Σεβαστέ μου πάππε,

Έχω εις χείρας μου υμετέραν 19ης ισταμένου βεβαιώ
δε ημετέραν σταλείσαν την αυτήν ημέραν.

Βλέπω να μου γράφετε τας ευχαριστίας σας διά τους
κόπους εις τους οποίους υποβάλλομαι χάριν της Παιδικής
Εξοχής. Δεν τας δέχομαι διότι δεν εκτελώ παρά ένα
ανθρωπιστικώς επιβεβλημένον και διότι εάν υπάρχει ένας
που πρέπει να ευχαριστήση είμαι εγώ εσάς που μου δίδετε
τα μέσα βοηθήσω εις μίαν όντως ευγενικήν προσπάθειαν
πηγάζουσαν εκ των Χριστιανικών διδασκαλιών και του καθή-
κοντος απέναντι των δυστυχούντων συνανθρώπων. Ανωτέρα
ευχαρίστησις είναι να σκορπάς γύρω σου την χαρά και να χαί-
ρεσαι γιατί βλέπεις ζωντανή την απόδοση των έργων σου. Και
νοιώθεις πραγματικά μεγαλόπρεπη την χαρά σαν τύχη να βρεθής
ανάμεσα στα παιδάκια.

Χθες είχαμε την ευκαιρία να τα επισκεφθούμε μαζί με την
κ. Νάσω και τας δ/δας Νίναν Δημητρίου και Νίτσαν Καραλλά.
Εντυπωσιακή είναι η διαφορά που επήλθε στην όψη των παιδιών
τα οποία μολότι είναι η πρώτη βδομάδα που πήγαν εντούτοις
δुकνειούν καταφανή σημεία βελτιώσεως.

Ρώτησα μερικά παιδιά χωριστά και είναι όλα ευχαριστημένα.
Κάθησαν όλα γύρω και μας τραγούδησαν πατριωτικά τραγούδια,
μας απήγγειλαν δε και διάφορα ποιήματα. Μια από τες κο-
ρούδες μας απήγγειλε σε θαυμάσιο ύφος ένα ωραιότατο πατριω-
τικό ποίημα.

Έπειτα τους δώσαμε μπισκότα που πήραμε μαζί μας και τους
υπεσχέθημεν πως αν είναι φρόνιμοι ως την Πέμπτην-Παρασκευήν
που θα ξαναπάμε με το αυτοκίνητο της κ. Νάσω, να τους
πάρουμεν γλυκίσματα.

Επεστρέψαμεν κατενθουσιασμένοι όπως ευχαριστημένη είναι
και η δασκάλα των.

Προχθές, Κυριακήν, επεσκέφθη τα παιδιά ο κ. Λουκαΐδης
ο οποίος έμεινε ευχαριστημένος. Η μόνη ανωμαλία που
βρήκε ήτο στο πιθάρι του νερού που πίνουν τα παιδιά το οποίον
δεν είχε φουντάναν. Τους πήραμεν όμως μαζί μας και ήδη θα
την έβαλαν.

Κατά τα άλλα παιρνούμεν καλά. Είναι όλοι εδώ καλά και σε
ασπάζονται. Έχομεν αυτές τες μέρες τες φασαρίες των
ξύλων τα οποία πωλούνται από πάνω στο αυτοκίνητο.

Αν σας πω πως αρκετοί κοιμούνται εδώ περιμένοντας πρωί το αυτοκίνητο θα φανταστήτε τι περίπου γίνεται. Μόλις εμφανισθή κανένα αυτοκίνητο και πριν ακόμη σταματήσει είναι πάνω καμιά δεκαριά που χωρίζουν το πράμα και το δίδουν σε φίλους των που είναι κάτω ξεπίτηδες για να το χωρίζουν. Σε ένα τέταρτο της ώρας το αυτοκίνητο είναι ελεύθερο και τα ξύλα χωρισμένα ενώ οι μισοί φεύγουν με άδεια χέρια για να ξαναρθούν και να ξαναπεριμένουν. Δυστυχώς αυτά έχομε λόγω της ελλείψεως των υλικών. Ελπίζομεν πως τα ερχόμενα φορτία θα είναι αρκετά για να ικανοποιήσουν τας ανάγκας του τόπου.

Αυτήν την στιγμήν πληροφορούμεθα ότι ο κ. Αθανάσης της Αλεξανδρείας είναι εδώ. Δεν τον είδαμεν ακόμα.

Με αγάπην και σεβασμόν

Κυριάκος.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ